

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 617/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

33/2011. (II. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2010. november 22-én előterjesztett **panaszát** a 2011. február 9-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2010. november 22-én, a Testület panaszbejelentő formanyomtatványán terjesztett elő panaszbeadványt, amelyben az alábbiakat adta elő. Leírása szerint a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság – általa hivatkozott számú – határozatát kézhez vette. A határozatban őt mint a határozatban írt frsz.-ű gépjármű üzembentartóját 30 000 Ft közigazgatási bírsággal sújtották. A panaszos e határozat ellen kívánt „panasszal” élni, s az általa 2010. október 28-án befizetett bírságot visszakérni. Részletes indokolása szerint a kifogásolt határozathoz nem „csatolták” a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény (a továbbiakban: mérésügyi törvény) 6. §-át. Álláspontja szerint a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság műszerével készített felvétel készítésénél – mivel az gépkocsiból történt – a szélvédő zavaró körülményt jelentett, így a sebességmérés eredménye nem lehet hiteles. Ezt az is alátámasztja a panaszos beadványa szerint, hogy az internetes honlapról letölthető rögzített adatokból világosan kiderül, hogy a mérés egy másodperce alatt az úton (47 sz. főút 203 km + 800 m útszelvény, Szeged irányába) a 132 és 159 méter közötti távolságot tette meg a panaszos gépjárműve. A másodpercenként 27 méteres sebesség átszámítva 97,2 km/h sebességnek felel meg, nem pedig 100 km/h sebességnek, ami miatt őt megbüntették.

2) A panaszos hivatkozott rá, hogy a neki is megküldött, a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységre vonatkozó rendelkezések megsértése

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételeiről szóló 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. mellékletének 2. pontja szerint, ha a megengedett legnagyobb sebesség 50 km/h feletti, 100 km/h-ig, akkor 30 000 Ft-os bírság kiszabására csak akkor van lehetőség, ha az sebességtúllépést elkövető a megengedett legmagasabb sebességet minimum 15 km/h-val lépi túl (30 km/h-ig). A panaszos esetében neki ehhez 105 km/h sebességgel kellett volna közlekednie (feltehetően 90 km/h sebességkorlátozó jelzőtábla hatálya alatt vezetett); mivel azonban az általa hivatkozottak alapján egyértelműen megállapítható és kiszámítható – a rendőrségi felvételekből is –, hogy csak 97,2 km/h sebességgel (27 m/s) haladt, ez pedig jóval a 105 km/h bírságolási alsó határ alatt volt, ezért a közigazgatási bírság kiszabását megalapozatlannak és jogszerűtlennek tartotta.

Megjegyezte azt is, hogy 45 éve vezet, több mint 1 millió km-t tett már meg balesetmentesen, és a nyugdíjához képest is aránytalanul magasnak találta a 30 000 Ft-os bírságot.

II.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint: „A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.”

2) A vizsgált esetben a panaszos azt sérelmezte, hogy véleménye szerint a rendőrség őt tévesen, és az általa hivatkozott tények és számítások alapján megalapozatlanul és jogszerűtlenül sújtotta sebességtúllépés miatt közigazgatási bírsággal; ezért egyrészt az általa már befizetett bírság összegét visszakéri, másrészt bizonyos tartalmi elemek hiányát – a mérésügyi törvény rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyását – kifogásolta az ügyében született határozatból.

A Testületnek az ügy elbírálására nincs hatásköre, mivel a panaszbeadvány tartalmából kitűnően a panaszossal szemben nem került sor olyan, az Rtv. IV–VI. fejezete szerinti intézkedésre vagy kényszerítő eszköz-alkalmazásra, amely – tekintettel az Rtv. 92–93. §-aira – a Testület hatáskörét megalapozhatná, és vizsgálatát lehetővé tenné. A Testületnek nincs hatásköre arra, hogy a rendőrség által kiszabott – és már befizetett – közigazgatási bírság megalapozottságát, jogszerűségét, körülményeit vizsgálja, a bírság befizetett összegének

visszatérítése érdekében intézkedjen, vagy hibásnak illetve hiányosnak vélt közigazgatási határozatot – a panaszos által előterjesztett szempontok szerint – felülvizsgáljon, módosítson vagy kijavítson.

3) A Testület felhívja a panaszos figyelmét a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) – „Jogorvoslat és döntés-felülvizsgálat” című VII. fejezetének „Hivatalbóli döntés-felülvizsgálati eljárások” című B) címében található – 114. és 115. §-aira. Ezek úgy rendelkeznek, hogy: „114. § (1) Ha a hatóság megállapítja, hogy a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság, a felügyeleti szerv vagy a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság által el nem bírált döntése jogszabályt sért, a döntését módosítja vagy visszavonja. (2) Az (1) bekezdés szerinti eljárás lefolytatására – az Alkotmánybíróság határozata vagy ügyészi óvás alapján indított eljárás kivételével – a hatóság csak egy ízben, és ha törvény eltérően nem rendelkezik, a döntés közlésétől számított egy éven belül jogosult. Ha a döntés bírósági felülvizsgálata van folyamatban, a hatóság az érdemi ellenkérelem előterjesztéséig vonhatja vissza a döntését. (3) A döntést a hatósági nyilvántartásba, illetve a hatósági igazolványba felvett téves bejegyzés, valamint az állampolgársági bizonyítvány ténymegállapítása kivételével nem lehet módosítani vagy visszavonni, ha az jóhízeműen szerzett és gyakorolt jogot sértene. (4) A döntés módosítását vagy visszavonását jogszabály kizárhatja vagy feltételhez kötheti. (5) A döntés ügyészi intézkedés nyomán történő módosítására vagy visszavonására a 120. §-ban foglaltak irányadók. (6) A hatóság döntésének semmisségi ok alapján történő visszavonására a 121. § rendelkezéseit kell alkalmazni. 115. § (1) A felügyeleti szerv jogosult hivatalból megvizsgálni az ügyben eljáró hatóság eljárását, illetve döntését, és ennek alapján a) megteszi a szükséges intézkedést a jogszabálysértő mulasztás felszámolására, b) gyakorolja – ha törvény másként nem rendelkezik – a (2) bekezdésben szabályozott felügyeleti jogkört. (2) Ha a hatóság döntése jogszabályt sért, a felügyeleti szerv azt megváltoztatja vagy megsemmisíti. Szükség esetén a felügyeleti szerv a jogszabálysértő döntést végzésben megsemmisíti, és új eljárásra utasítja az ügyben eljáró hatóságot. (3) Felügyeleti eljárás keretében a 12. § (2) bekezdés b) pontjában szabályozott ügyekben a döntés megváltoztatásának nincs helye. (4) A hatóság döntése nem változtatható meg és nem semmisíthető meg, ha a) azt a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság érdemben elbírált, b) semmisségi ok esetén a 121. § (4) bekezdésében foglalt idő eltelt, c) semmisségi ok hiányában az ügyfél jóhízeműen szerzett és gyakorolt jogát sértene, d) kötelezettséget (joghátrányt) megállapító döntés jogerőre emelkedésétől vagy ha az hosszabb, a teljesítési határidő utolsó napjától számított öt év eltelt, e) azt jogszabály kizárja vagy feltételhez köti, és a feltétel nem áll fenn. (5) A jogszabálysértő döntés megsemmisítése vagy megváltoztatása esetén a megsemmisített, megváltoztatott döntést hozó hatóságnak határozatban kell intézkedni a döntéssel, illetve az annak alapján történt teljesítéssel vagy végrehajtással kialakult helyzet rendezéséről és a szükségtelenül okozott költség megtérítéséről. (6) A jogszabálysértő döntést megsemmisítő vagy megváltoztató határozat jogorvoslattal történő megtámadása esetén az (5) bekezdés szerinti eljárást fel kell függeszteni.”

A közigazgatási bírsággal kapcsolatos hatósági eljárásra vonatkozó szabályokat – mivel ennek során a rendőrség mint közigazgatási hatóság az ügyfelet érintő köteletséget állapít meg [Ket. 12. § (2) bekezdés a) pontja] – a Ket. állapítja meg, így a fent hivatkozott hivatalbóli döntés-felülvizsgálati eljárásokra ezen közigazgatási eljárások során is lehetőség van. A Korm. rendelet 9. § (1) és (2) bekezdései szerint: „9. § (1) A Kormány a Kkt. [a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény] 21. §-a szerinti bírsággal kapcsolatos eljárás lefolytatására a Rendőrséget jelöli ki. (2) A Kkt. 21. §-a szerinti bírsággal kapcsolatos a) első fokú eljárás lefolytatására országos illetékességgel a Vas megyei rendőrfőkapitány, b)

másodfokú eljárás lefolytatására országos illetékességgel a budapesti rendőrfőkapitány rendelkezik hatáskörrel.”

A fent idézett jogszabályhelyek alapján tehát, ha a panaszos úgy véli elsősorban, hogy az ügyében született – Ket. 114. § (1) bekezdése szerinti – döntés jogszabályt sért, jelezheti az annak módosítására vagy visszavonására irányuló igényét a döntést hozó szervnél [a Korm. rendelet 9. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Vas megyei rendőrfőkapitánynál], a Ket. 114. § (2) bekezdése szerint a döntés közlésétől számított egy éven belül. A panaszos másodsorban jelezheti – az első fokon eljáró Vas megyei rendőrfőkapitánynál előterjesztve, de a másodfokon eljáró budapesti rendőrfőkapitánynak címezve – a Ket. 115. §-a szerinti felügyeleti eljárás szükségességét is, amennyiben mulasztást vagy jogsértést valószínűsít az ügyében, és ezzel kapcsolatos észrevételeit az első fokú hatóság nem fogadná be. Ezekben az esetekben ugyanis a felügyeleti szerv a Ket. 115. § (2) bekezdése alapján a hatósági döntést megváltoztathatja vagy megsemmisítheti, illetve a döntés megsemmisítése mellett új eljárásra utasíthatja az ügyben eljárt hatóságot. Erre a Ket. 115. § (4) bekezdés d) pontja alapján a döntés jogerőre emelkedésétől számított öt éven belül van lehetőség. A panaszos ezért a hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján e szervekhez fordulhat észrevételei, kifogásai és az ügyében született döntéssel kapcsolatos problémái pontos és részletes megjelölésével, a fent írt eljárások megindítását kérve.

III.

A fentiekben kifejtettek miatt a Testület – hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a panasz elutasítása mellett döntött.

Budapest, 2011. február 09.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag